

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ θαυμάσιος Ἐορτολογικὸς Κύκλος τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Λατρείας, εἶναι τὸ Αἰώνιον καὶ ἀμεταβλητὸν μέχρι Συντελείας τῶν Αἰώνων Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ Τροχιά πού ἔχει θεσπισθεῖ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Μεγάλων Θεοφόρων καὶ Θαυματουργῶν Πατέρων τῆς ἐνωμένης τότε Χριστιανοσύνης.

Σημείωσις: «Τὸ ἔτος 1054 μ.Χ. ὁ Πάπας Ρώμης ἀποσπάσθηκε ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο Πίστη καὶ ἔκαμε δογματικὰς ἀλλαγὰς (Ἱερά Ἐξέταση, συγχωροχάρτια, κ.ά.). Ἀργότερα, τὸν 16ον αἰῶνα, ὁ Λούθηρος διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὶς ἀυθαιρεσίες τοῦ Πάπα, ὅμως ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψει στὴν Ὁρθοδοξία, πού εἶναι ὁ κορμὸς τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, ξέφυγε μακρύτερα. Ἰδρυσε τὸν «Προτεσταντισμὸν» καὶ ἀπέρριψε τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ πολλὰ ἄλλα. Καὶ ἐπειδὴ ὁ κάθε Προτεστάντης ἐξηγεῖ τὸ Εὐαγγέλιον ὅπως θέλει, γι' αὐτὸ καὶ ὑπάρχουν πολλὰ παρακλάδια Προτεσταντισμοῦ».

Οἱ Θεοφόροι Πατέρες εἶχαν καθαρότητα καρδίας, ἀγιότητα βίου καὶ φωτισμένη διάνοια. Προσῆρχοντο στίς Οἰκουμενικὰς καὶ Τοπικὰς Συνόδους ξεκινῶντας ἀπὸ ὅλη τὴν τότε γνωστὴ Οἰκουμένη, μετὰ τὴν φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μετὰ ζῆλον γιὰ τὴν Πίστην, ταλαιπωρημένοι ἀπὸ τὰ πρωτόγονα τῆς ἐποχῆς τοὺς συγκοινωνιακὰ μέσα, μετὰ κομμένα πόδια, χέρια, μύτη, πληγωμένοι ἀπὸ μαρτύρια καὶ ὁμολογηταὶ τῆς εἰς Χριστὸν Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Θεσπίσθηκε ὁ Ἐορτολογικὸς Κύκλος τῶν Κινητῶν καὶ τῶν Ἀκινήτων Ἐορτῶν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ κατόπιν νηστείας, κατανυκτικῆς προσευχῆς, μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ μετὰ τὸν ΦΩΤΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Καὶ ἡ μὴ τήρησις τοῦ κύκλου αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἔκτροχιασμόν καὶ βλασφημία. «Μὴ μέταίρε ὄρια ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν».

Ρυθμίστηκε ὁ Ἐορτολογικὸς Κύκλος ἐπάνω στό τότε Ἡμερολόγιον, τὸ Ἰουλιανόν, δηλαδή σ' αὐτὸ πού σήμερον λέγεται «παλιὸ ἡμερολόγιον». Μ' αὐτὸ γεννή-

θηκε ὁ Χριστός καί μέ αὐτό ἐδίδαξε, σταυρώθηκε, ἀναστήθηκε καί ἀναλήφθηκε. Μ' αὐτό ἀγίασαν ἑκατομμύρια Ἅγιοι Μάρτυρες, Ὅσοι καί Ὁμολογηταί.

Καί ἄλλοι λαοί Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀλλά καί ἀλλόθρησκοι, ὅπως εἶναι οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ Μωαμεθανοί, ἔχουν τό ἑορτολόγιο τῆς θρησκείας τους χωριστά ἀπό τό Ἡμερολόγιο τῆς Πολιτείας, τό κοσμικό.

Ἡ ἀλλαγὴ λοιπόν Ἡμερολογίου γιά τήν πολιτεία οὐδένα ἀπολύτως βλάπτει. Τό κόψιμο ὅμως 13 ἡμερῶν ἀπό τόν Ἑορτολογικό Κύκλο τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό λαλήσαν ἅπαξ διά παντός σχετικῶς, ἔχει δέ ἐπιπτώσεις καί παραβάσεις Κανόνων, ἦτοι:

1. Ἡ ἐν Νικαία Δ' Οἰκουμενική Σύνοδος τοῦ ἔτους 325 μ.Χ., ὤρισε συμφῶνως καί πρὸς τόν Ζ' Ἀποστολικόν Κανόνα, ὅπως τό Πάσχα ἐορτάζεται ἀπό ὅλους τοὺς Χριστιανούς τήν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τήν Πανσέληνο τῆς Ἑαρινῆς Ἰσημερίας, μετὰ τό Πάσχα τῶν Ἑβραίων.

Καί πράγματι μέχρι τό ἔτος 1582 μ.Χ., οἱ Χριστιανοί ὅλης τῆς Γῆς γιόρταζαν Πάσχα ἔτσι κανονικά. Τό ἔτος 1582 ὁ Πάπας Γρηγόριος ΙΓ' προχώρησε σέ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ, θεσπίζοντας τό Νέο Ἡμερολόγιο, πού ἀπό τό ὄνομά του λέγεται Γρηγοριανό ἢ Παπικό Ἡμερολόγιο. Συνταύτισε ὅμως μέ αὐτό καί τό Ἑορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλη ἡ Χριστιανοσύνη ἔφερε τότε μεγάλες ἀντιρρήσεις. Σιγά-σιγά ὅμως ὁ Πάπας κατάφερε νά τό ἐπιβάλλει σέ πολλοὺς Χριστιανικοὺς λαούς.

Τό Πάσχα τῶν Ἑβραίων λέγεται καί Νομικόν Φάσκα καί εἶναι προτύπως τῆς Λυτρωτικῆς γιά μᾶς θυσίας τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι κινητόν ὅπως καί τό δικό μας. Τό γιορτάζουν οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τήν πρώτη Πανσέληνο τῆς Ἑαρινῆς Ἰσημερίας, ὅποιαδήποτε ἡμέρα καί ἂν πέσει. Ἔτσι τοὺς παρήγγειλε ὁ Θεός στήν Παλαιά Διαθήκη, μέσω τοῦ Μωϋσέως, καί δέν μιλούν ποτέ οἱ Ἑβραῖοι γιά ὅποιαδήποτε ἀλλαγὴ τοῦ Πάσχα τους.

Τό Χριστιανικό Πάσχα ἀκολουθεῖ τό Ἑβραϊκόν. Ἡ Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ ἔγινε κατὰ τό Πάσχα τῶν Ἑβραίων καί ἔπειτα ἔγινε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ὤρισαν νά γιορτάζουμε τό Πάσχα τήν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τήν Πανσέληνο τῆς Ἑαρινῆς Ἰσημερίας, ὥστε ἡ Θυσία καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας νά γιορτάζονται μία φορά τόν χρόνο καί ὄχι δύο. Νά κυμαίνεται δέ τό Πάσχα μας ἀπό 22 Μαρτίου μέχρι 25 Ἀπριλίου. Σέ περίπτωση πού τό Πάσχα συ-

μπέσει μέ τό Πάσχα τῶν Ἑβραίων, τότε τό Πάσχα μας γιορτάζεται τήν ἐπομένη Κυριακή.

Οἱ Νεοημερολογίτες ξεφεύγουν συχνά ἀπό τό καθωρισμένο καί περιφραγμένο μέ Κανόνες καί Ἀναθέματα χρονικό διάστημα 22 Μαρτίου - 25 Ἀπριλίου καί γιορτάζουν Πάσχα μαζί μέν μέ τους Παλαιοερτολογίτες, ἀλλά σέ ἀντικανονικές ἡμερομηνίες, διότι συνταυτίζουν τό Ἐορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μέ τό Ἡμερολόγιο τῆς Πολιτείας. Ὅμως, εἴτε γιορτάζουν οἱ Νεοημερολογίτες Πάσχα ἐντός τῶν κανονικῶν ὁρίων 22 Μαρτίου - 25 Ἀπριλίου, εἴτε ὄχι, προετοιμάζεται ΠΑΝΤΟΤΕ γι' αὐτούς (ἐπειδή προχωροῦν 13 ἡμέρες) ἡ αὐθαίρετη μείωση τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἢ ἡ κατάργηση τῆς Νηστείας αὐτῆς καί ἡ γενική ἀναστάτωση τοῦ Ἐορτολογίου, ὅπως στή συνέχεια διευκρινίζεται (παράγρ. 4).

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῶν μετέπειτα Συνόδων ἐγνώριζαν ὅτι ἡ Ἐαρινή Ἰσημερία μέ τήν παρέλευση τῶν ἐτῶν μεταβάλλεται -κανένα Ἡμερολόγιο δέν ἔχει ἀκρίβεια), ἀλλά ἐσεβάσθησαν τόν ὑπό τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΘΕΙΩ ΦΩΤΙΣΜΩ, καθορισμόν τοῦ Πάσχα. Ἄλλως τε οὐδεμία Σύνοδος ἀπέρριψε ἀποφάσεις προηγουμένης Συνόδου. Καί οἱ Νεοημερολογίτες Ἐπίσκοποι ἔτσι ἔπρεπε νά κάμουν.

Γιά νά μή χρειάζονται λοιπόν κάθε τόσο οἱ Χριστιανοί ἀστρονόμους, Συνόδους κλπ. (ἡ Νεοημερολογίτικη Ἐκκλησία ἀλλάζει κάθε χρόνο Τυπικό ΦΑΡΛΕΚΑ), προτίμησαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τήν ἐνότητα καί τήν ὁμόνοια τῆς ὅλης Ἐκκλησίας μέ Ἰσημερία τήν 21^η Μαρτίου, ἡ ὁποία Ἰσημερία οὐδεμία σύγχυση προξενεῖ εἰς τήν εὔρεση τοῦ Πάσχα, οὔτε βλάβη εἰς τήν εὐσέβειαν καί ἀποφεύγεται ὁ συνεορτασμός τοῦ Πάσχα τῶν Χριστιανῶν μέ τό Ἑβραϊκό Πάσχα ἢ πρό τοῦ Ἑβραϊκοῦ, ὅπως συμβαίνει μέ τούς Παπικούς. Ἀλήθεια, ποιός μπόρεσε νά θεσπίσει καλλίτερο Ἐορτολογικό Κύκλο;

Τό Ἅγιον Φῶς στόν Πανάγιο Τάφο, μόνον κατά τό Πάσχα τῶν Ὁρθόδοξων ἐμφανίζεται. Εἶναι ἓνα συνεχιζόμενο θαῦμα.

Μέ τό Ἐορτολόγιον τῶν Πατέρων συνεορτάζει Οὐρανός καί Γῆ.

2. Ἡ ἐορτή τῶν Ἁγίων 40 Μαρτύρων, σύμφωνα μέ τό Τυπικόν τῆς Ἐκκλησίας, πέφτει πάντοτε στήν Μεγάλη Νηστεία τοῦ Πάσχα. Στό Νέο Ἡμερολόγιο ὅμως πέφτει πάντοτε στήν περίοδο τῶν Ἀπόκρεω.

3. Ἡ ἐορτή τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἶναι ἐορτή ἀναστάσιμος. Ψάλλονται ἀναστά-

σιμα τροπάρια. Στο Νέο Ἡμερολόγιο ὅμως ἡ γιορτὴ του πέφτει συχνά τὴν Μεγάλη Σαρακοστή ἢ τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα καὶ τὴν μεταθέτουν γιὰ μετὰ τὸ Πάσχα.

4. Ἡ πρὸς τιμὴν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Νηστεία (Ἀποστολικὴ Διαταγὴ καὶ 19^α Κανὼν Νικηφόρου Ὁμολογητοῦ), ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων καὶ πρέπει νὰ διαρκῇ ἀπὸ 7 ἕως 40 ἡμέρες. Ὅμως στὸ Νέο Ἡμερολόγιο ἡ Νηστεία αὐτὴ εἶναι πάντοτε μικρότερη καὶ ὑπάρχουν μάλιστα περιπτώσεις πού καταργεῖται τελείως κάθε φορὰ πού ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων πέφτει στὶς 30 Ἰουνίου μετὰ τὸ Νέο Ἡμερολόγιο ἀμέσως μετὰ τὴν Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων ἢ καὶ πρὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων. Γράφει τότε τὸ Νέο Ἡμερολόγιο: «Νηστεία Ἀγίων Ἀποστόλων: Ἡμέραι 0». Καὶ τοῦτο διότι οἱ Νεοημερολογίτες συνταυτίζοντας τὸ ἑορτολόγιο καὶ τὸ ἡμερολόγιο τῆς Πολιτείας ἔχουν Πάσχα κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον, ἀντικανονικά.

Ἡ ἀντικανονικότης τῆς Νηστείας καὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἀποτελεῖ μεγάλη ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ. Συμπαράσχει τὴν ἀντικανονικότητα ὅλες τὶς μετέπειτα ἀκίνητες Ἑορτές: Προφήτη Ἡλία, Μεταμόρφωση Σωτῆρος, Κοίμηση Θεοτόκου, Ὑψωση Τιμίου Σταυροῦ, Χριστούγεννα, Ἅγιο Βασίλειο κ.ἄ.

Τὸν μῆνα Σεπτέμβριο, οἱ Νεοημερολογίτες λόγῳ τῆς αὐτῆς αἰτίας προβαίνουν καὶ σὲ ἄλλη ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ. Συγκεκριμένως: Ἐπειδὴ προηγούνται κατὰ 13 ἡμέρες, πλησιάζει γι' αὐτούς ἡ γιορτὴ τοῦ Σταυροῦ. Ἀναγκάζονται τότε οἱ Νεοημερολογίτες ν' ἀφήσουν τὴν κανονικὴ σειρά καὶ τῶν Κυριακάτικων Εὐαγγελίων πού ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ Πάσχα, διότι πρέπει νὰ διαβάσουν τὰ Εὐαγγέλια «Πρὸς τῆς Ὑψώσεως» καὶ «Μετὰ τὴν Ὑψωσιν». Παραλείπουν ἔτσι οἱ Νεοημερολογίτες Εὐαγγέλια καὶ Ἀποστολικές Περικοπές 13 ἡμερῶν καὶ συνεχίζοντας ἀντικανονικότητες καὶ Καινοτομίες τρέχουν οἱ Νεοημερολογίτες νὰ προφθάσουν γιὰ νὰ γιορτάσουν Χριστούγεννα μετὰ τὸν Πάπα.

5. Δύο Κυριακὲς πρὸ τοῦ Τριωδίου δὲν ἔχουν οἱ Νεοημερολογίτες κάτι ὠρισμένον νὰ ἀναγνώσουν στὴν Ἐκκλησία, διότι καθὼς προχώρησαν 13 ἡμέρες τὰ τελείωσαν ὅλα: Χριστούγεννα, Ἅγιο Βασίλειο, Φῶτα κλπ. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Νεοημερολογίτες κάμουν ὑποχρεωτικὰ Πάσχα μετὰ τοὺς Παλαιοεορολογίτες (διαφορετικὰ θὰ συμπέσει τὸ Πάσχα καὶ πρὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πάσχα), ἀναγκάζονται οἱ Νεοημερολογίτες νὰ περιμένουν νὰ φθάσουν ὕστερα ἀπὸ 13 ἡμέρες οἱ Παλαιοη-

μερολογίτες για να αρχίσουν τό Τριώδιο μαζί.

Στό διάστημα αυτό τών 13 ημερών, ή Έκκλησία τών Νεοημερολογιτών διαβάζει τά ίδια ή ό,τι άλλο κάθε φορά αντικανονικά όρίζει τό τυπικό τους.

Τίς παραβάσεις του Νέου Ήμερολογίου-Έορτολογίου μπορεί να διαπιστώσει ό κάθε Όρθόδοξος Χριστιανός, συγκρίνοντας τόν Πίνακα Εύαγγελίων και Έορτών τής Έκκλησίας μέ τό νεοεφευρεθέν υπό τών Νεοημερολογιτών Τυπικών ΦΑΡΛΕΚΑ.

Οί Νεοημερολογίτες μπορεί να έχουν ευσέβειαν, δέν έχουν όμως ύπακοήν. Οί 13 ημέρες πού ξέκοψαν δέν είναι κάτι τό άθώο, όπως μάς ψιθυρίζει στόν νού ό Πονηρός.

Ό Έορτολογικός Κύκλος τής Έκκλησίας είναι έργον του Άγίου Πνεύματος. Ποιός τολμά να Τόν θίξη;

Καί τί θα απομείνει από τήν Όρθοδοξία όταν για να μοιάσουμε μέ τούς Παπικούς και τούς Προτεστάντες και άλλους καταργείται ή Ιερά Παράδοση και οι άποφάσεις έπτά Οίκουμενικών Συνόδων, όταν μεταβάλλεται τό Έορτολόγιον, περικόπτονται Εύχές από τά Μυστήρια του Γάμου, του Βαπτίσματος, του Εύχελαιού κ.ά., όταν μεταβάλλεται τό έσωτερικό του Ναού (είσαγωγή Εύρωπαϊκής Χορωδίας), όταν καταργείται τό Ράσο και επιτρέπεται φανερά τό τσιγάρο στους Κληρικούς, όταν ψαλιδίζεται ή γενειάδα και όταν ή Ανάσταση του Χριστού τό Πάσχα γίνεται στις 11 ή ώρα κι' όχι στις 12 λόγω τής άλλαγής ώρας;

Όλα αυτά όμως είναι πολύτιμοι λίθοι του Οίκοδομήματος τής Έκκλησίας, τήν όποιαν έθεμελίωσεν ό Χριστός και άνοικοδόμησαν οι Άγιοι Απόστολοι και οι Θεοφόροι Πατέρες.

Παρακούουν οι Νεοημερολογίτες. Η παρακοή αυτή όμοιάζει μέ τήν πρώτη εκείνη παρακοή τών Πρωτοπλάστων.

Μερικοί Νεοημερολογίτες δέν ενδιαφέρονται καθόλου για να επιστρέψουν στην Όρθή Πίστη.

Καθησυχάζουν διότι βλέπουν ότι και στό Νέο Ήμερολόγιο γίνονται θαύματα και θεραπείες. Τό θαύμα όμως έχει σχέση μέ τήν πίστη του προσευχομένου.

Ό Θεός από τήν πολλή του ευσπλαχνία θεραπεύει έδω στην γη όχι μόνον

ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἀλλά καί αἰρετικούς καί σχηματικούς καί Μωαμεθανούς. Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι ἐγκρίνει τήν θρησκεία τους. Πολλοί ἀπό αὐτούς πού θεραπεύονται προσέρχονται στήν Ἀληθινή Πίστη τοῦ Χριστοῦ, στήν ὀρθοδοξία.

Ὅταν ὁ Κύριος βρισκόταν στήν Γῆ ἐθεράπευε καί Εἰδωλοάτρες (δοῦλον Ἐκατοντάρχου, θυγατέρα Χανααναίας - Ματθ. κεφ. 8 και 15).

Προφητείες ἔχουν κάμει καί ἄνθρωποι ἁμαρτωλοί, εἰδωλοάτρες ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΘΕΟΥ (Βαλαάμ, Καϊάφας, Ναβουχοδονόσορ - Ἀριθμοί κεφ. 23, Ἰωάν. κεφ. 11, Δανιήλ κεφ. 4). Ἀνεξερεύνητοι αἱ βουλαί τοῦ Ὑψίστου.

Μετάνοια θέλει ὁ Κύριος, ὀρθή πίστη καί καλά ἔργα γιά νά μᾶς πάρει στήν Βασιλεία του.

Ὅταν ἡ Χώρα μας ἦταν ναυάγιο ἀπό τήν Μικρασιατική Καταστροφή τοῦ 1922, οἱ τότε κυβερνήτες τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, Πολιτικοί καί Ἐκκλησιαστικοί Ἄρχοντες - κατόπιν ἐξωτερικῶν πιέσεων- ἄλλαξαν τό Ἡμερολόγιον ἀλλά μόνο γιά τήν Πολιτεία. Παρέμεινε τό Παλαιό Ἡμερολόγιο γιά τίς Χριστιανικές καί Ἐθνικές γιορτές. Ἔτσι ὄριζε τό Βασιλικό Διάταγμα τῆς 18/1/1923, ἄρθρον Α' τό ὁποῖο ἰσχύει καί σήμερα.

Δυστυχῶς ὅμως, παρά τίς ἀντιρρήσεις Συνοδικῶν Ἐπισκόπων, Θεολόγων, Νομικῶν, Ἐπιστημόνων, Βουλευτῶν καί πλήθους Λαοῦ, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἑλλάδος συνταύτισε τό Ἐορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μέ τό Νέο κοσμικό Ἡμερολόγιο ἀπό τήν 23 Μαρτίου 1924.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ἐορτολογίου ἀνοιξε τόν δρόμο, μέσα ἀπό τόν ὁποῖο πέρασαν καί περνοῦν διάφοροι ἐχθροί τῆς Ἀληθινῆς Πίστεως μέ τά γνωστά ἀποτελέσματα. Ἀνάγκη νά ἐπιστρέψει ὅλη ἡ Χριστιανοσύνη ἐνωμένη καί ἰσχυρή στήν Πηγὴ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ὁ Κύριος περιμένει! Ἀμήν, γένοιτο!